

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Capdaqvensi, Abbati Cavensi Salernitanæ diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

latam postposita omni occasione solemniter innovent & à suis faciant subditis innovari. Quocirca discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus si aliquis eorum, quod non credimus, mandati nostri extiterit negligens executor, tu eum, appellatione remota, canonica pœna percellas. Datum Laterani v 11. Idus Iunij, anno quartodecimo.

In eundem ferè modum scriptum est ipsis super hoc.

POTESTATI ET POPULO
Bononiensi, spiritum consilij sanioris.

*Epist. 79.
Vt relinquunt
partes Ottonis.*

MIrari cogimur & moveri quòd cum Otto dictus Imperator, excommunicatus & maledictus, non cesset Romanam Ecclesiam impugnare, vos non tantum ei sed & fautoribus ejus, qui sunt excommunicati cum ipso, vestrum impenditis auxilium & favorem. Quocirca universitatem vestram monemus attentius & hortamur, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandantes quatinus ab hujusmodi proposito desistentes, nullum sibi vel suis auxilium aut consilium impendatis. Alioquin noveritis nos dilecto filio Albanensi electo apostolicæ sedis Legato nostris dedisse litteras in mandatis ut personas excommunicationi & terram subiciat interdicto; quòd si nec sic duxeritis resistendum, scholas de ipsa faciat civitate transferri. Datum ut in alia.

Scriptum est ipsis super hoc in eundem modum.

ALBANENSI ELECTO,
apostolicæ sedis Legato.

*Epist. 80.
De edificatione
castri Ferrarise.*

Dilectus filius nobilis vir Marchio Estensis nobis humiliter supplicavit ut in Ferrariensi civitate construendi casttrum, per quod ipsam melius defendere valeat & ad fidelitatem Romanæ Ecclesiæ conservare, licentiam concedere dignamur. Nos igitur id tuæ prudentiæ committentes, discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus super hoc statuas ad honorem & profectum Ecclesiæ quod videris expedire. Datum Laterani v 11. Idus Iunij.

EPISCOPO CAPDAQVENSIS,
& Abbati Cavensi Salernitanæ diocesis.

*Epist. 81.
De electione
Episcopi Policastrensis.*

Policastrensi Ecclesia dudum proprio viduata pastore, cum ipsius Capitulum, sicut pro ejus parte fuit propositum coram nobis, obtenta licentia eligendi dilectum filium Archiepiscopum de Sapo-

naria in Episcopum unanimiter elegerent, quosdam ex Canonicis in Siciliam transmiserunt ad assensum regium obtinendum. Vnde cum Rex nec super hoc nec super quibusdam personis aliis postea, quod non licuit, nominatis ad eorum potuisset desideria inclinari, & ex parte ipsius Regis suggestum fuisset eidem, comminationibus intentatis, ut Iacobum ejus Medicum nominarent, ipsi Regis metuentes indignationem incurere, dolentes pariter & inviti, dictum Iacobum elegerunt, qui cum dilecti filij nostri Gregorij tituli sancti Theodori Diaconi Cardinalis apostolicæ sedis Legati & Regis litteris ad venerabilem fratrem nostrum Archiepiscopum Salernitanum accessit pro confirmationis & consecrationis gratia obtinenda. Sed Archiepiscopus prius quam in negotio ipso procederet, nostræ responsionis oraculum requisivit. Cui dedisse recolimus in mandatis ut super electionibus in Policastrensi & Sarnensi Ecclesiis celebratis procedere retardaret, cum disponenter ad Regis presentiam nostros nuntios destinare, per quos super his & quibusdam aliis nostram plenius intelligeret voluntatem. Vnde cum Archiepiscopus memorato Iacobo responsum apostolicum rescripsisset, propriis litteris nostrarum tenore litterarum inserto, idem commotus dicitur respondisse: *Revertar ad Regis curiam, & ab his qui eligi me fecerunt, super consecratione mea favore & auxilium obtinebo.* Verum eodem postmodum apud Regis curiam multipliciter laborante pro consecrationis munere obtinendo, supradicti Capituli nuntij Cardinali præfato mandatum nostrum ad Archiepiscopum memoratum directum exponere curaverunt; & supplicantes eidem ne dicto Iacobo ad consecrationis gratiam obtinendam auxilium vel favorem impenderet, ad sedem apostolicam appellarunt. Cum autem Cardinalis nostras ab eis litteras quæsivisset, & ipsi earum penes se authenticum non haberent, ipse inducias eidem indulset, infra quas dictas ei litteras vel earum tenorem sub sigillo supradicti Archiepiscopi præsentarent. Quorum recessu propter turbationem temporis retardato, ad Cardinalis presentiam redeuntes, cum peterent inducias prorogari, Cardinalis ipse respondit se nullum eis terminum assignare, sed ipsi bona fide quam citò possent ad ipsius presentiam cum nostris litteris vel earum transcripto redire curarent. Cumque maris turbatione pacata se ad iter accingerent redeundi, in ejusdem Cardinalis presentia

provocationem primitus interpositam innovarunt. Dicitur verò Iacobus apud Messanensem remanens civitatem, per venerabiles fratres nostros Tarentinum & sanctę Severinę Archiepiscopos & Episcopum Gerontinum de mandato Cardinalis ipsius obtinuit consecrari, & prædictis Canonice reversis ad propria, è vestigio subsecutus, ad Policastrensem Ecclesiam consecratus accessit; quamquam eum Policastrenses Canonici tamquam Episcopum recipere renuissent. Porro cùm iidem nobis postmodum supplicassent ut quod de dicto Iacobo tam perperam factum fuerat auctoritate dignaremur apostolica retractare, venerabili fratri nostro Cusentino Archiepiscopo & dilecto filio Abbati Floris dedimus in mandatis ut tam sæpedito Iacobo & Policastrensi Capitulo quàm etiam Salernitano Archiepiscopo evocatis, ut comparerent per se vel responsales idoneos coram eis, inquirerent super præmissis plenius veritatem, & quod invenirent per suas nobis litteras fideliter intimarent, ut per ipsos certiores effecti, prout expediret in eodem negotio procedere curaremus. Unde Archiepiscopus, conjudice non valente propter guerrarum pericula interesse, de ipso tamen consensu in negotio jam dicto procedens, admissis testibus super ipso productis, indagavit diligentius veritatem, quam sub suo sigillo ad nostram præsentiam destinavit. Cùm autem propter hoc nuper procuratores partium ad sedem apostolicam accessissent, per dilectum filium nostrum Benedictum tituli sanctę Sufannę Presbyterum Cardinalem ipsius auditorem concessum acta inspici fecimus diligenter. Qui cùm nobis quæ invenerat explicasset, intelleximus per depositiones testium & litteras Cardinalis prædicti coram Archiepiscopo Cusentino exhibitas manifestè probatum quòd Ecclesia Policastrensi vacante, de præfato Archipresbytero concurs fuerat electio celebrata, & quòd nuntij destinati ad assensum regium obtinendum, illum cum instantia requisitum obtinere minimè potuerunt, quòdque per Regis familiares ipsius cognita voluntate quòd prædictum Iacobum eligi cupiebat, eum postmodum nominarunt; item quòd postquam innotuit dicto Iacobo per apostolici rescripti tenorem eidem ab Archiepiscopo Salernitano transmissum quòd Archiepiscopo memorato à nobis inhibuit fuerat ne super electionibus Policastrensis & Sarnensis Ecclesiarum procederet, ipse ad Regis curiam rediit

pro consecrationis munere obtinendo; rursum quòd postquam Cardinali præfato hujusmodi prohibitio extitit per Policastrensis Ecclesię nuntios referata, & dilatio ad nostras super hoc litteras vel earum tenorem sub sigillo Salernitani Archiepiscopi exhibendas ab eodem nuntiis ipsis indulta, necnon post appellationem ad nos interpositam, dictus Iacobus fuerat in Episcopum consecratus. Cùm ergo nobis constiterit electionem ipsius Iacobi non solum contra statuta canonica, verum etiam contra constitutionis tenorem inter Romanam Ecclesiam & illustris memorię Imperatricem Constantiam super Episcoporum electionibus inita; quæ procul dubio dicto innotuit Cardinali, cùm & nos illam sibi miserimus, & ipse in litteris quas Cusentino Archiepiscopo destinavit, de illa fecerit mentionem, minus canonicè celebratam, alia non cassata, de consilio fratrum nostrorum, inquisitione super gravibus quæ in personam ipsius Iacobi publicè dicebantur omissa, cùm factum in se ipso existeret vitiosum, electionem ipsam irritam decrevimus & inanem, interdicentes eidem executionem pontificalis officij non rite suscepti; Policastrensi Capitulo nostris litteris injungendo ut in electionis negotio de præfato Archipresbytero celebratæ concorditer procedentes, eandem Metropolitana suo præsentare procurent confirmandam vel infirmandam ab ipso prout de jure fuerit faciendum. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus quod à nobis est sententialiter diffinitum, faciatis appellatione remota firmiter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Datum Laterani xv. Kal. Iulij, anno quarto-decimo.

Scriptum est super hoc in eundem ferè modum Policastrensi Capitulo. Ecclesia vestra dudum &c. usque de jure fuerit faciendum. Datum Laterani &c.

In eundem ferè modum scriptum est super hoc Salernitano Archiepiscopo. Datum &c.

EPISCOPO VTICENSI
apostolicę sedis Legato, & P. de Monte-Lauro Aquensi Archidiacono, & magistro Thedifio nuntio nostro Canonico Iannensi.

CVM super reformatione monasterij Massiliensis, de cujus lapsu multa nobis fuerant intimata, venerabilibus fratribus nostris Tolofano & Aurasicensi Episco-

Vide lib. 7.
epist. 410. 411.
412. & lib. 11.
epist. 408. &
gesta Innoc.
111. cap. 21.

Epist. 82.
De reformatione monasterij Massiliensis.